

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716201403
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2716201403.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: G. D., U.. XX.XX.XXXX, F. R. N.T. XXX/XX, L., o zaplatenie 937,03 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 937,03 eura, spolu s úrokom do 16.10.2013 vo výške 182,98 eura, spolu s úrokom po zosplatnení vo výške 1.162,94 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.120,01 eura od 17.10.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.03.2016 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.266,39 eura, spolu s úrokom (do dátumu predčasnej splatnosti úveru) vo výške 182,98 eura, úrokom z omeškania (do dátumu predčasnej splatnosti úveru) vo výške 6,63 eura, úrokom 19,53 % ročne zo sumy 2.266,39 eura od 17.10.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.449,39 eura (2.266,39 € + 182,98 €) od 17.10.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.7.2011 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 44/271/11, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur, ktoré sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 23.9.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného vo výzve. Ku dňu predčasného zosplatnenia (16.10.2013) predstavovala pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 2.516,- eur, ktorá je tvorená nezaplatenou istinou poskytnutého úveru 2.266,39 eura (poskytnutý úver 3.000,-€ - úhrady žalovaného na istinu vo výške 733,61 €), úrokmi 182,98 eura, úrokmi z omeškania 6,63 eura, poplatkami 60,- eur, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Úrok vo výške 182,98 eura predstavuje dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru. Úrok z omeškania 6,63 eura bol počítaný sadzbou 8 % ročne.

2. Žalovaný sa k doručenej žalobe (dňa 27.8.2018) písomne nevyjadril.

3. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 3C/51/2016 - 62 zo dňa 26.09.2018 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.329,36 eura, úrok z omeškania 11,37 eura a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.329,36 eura od 17.10.2013 do zaplatenia (rozsudok v tejto časti právoplatný dňa 5.12.2018), vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil tým, že vzťah medzi stranami je spotrebiteľský a predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Zo zisteného stavu veci vyvodil právny záver, že žaloba bola

podaná dôvodne iba čiastočne, a to v časti priznanej vo výroku rozhodnutia. Preskúmal úverovú zmluvu z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ a zistil, že úverová zmluva bola uzavretá v písomnej forme, neobsahuje však všetky náležitosti, ktoré by mala mať a to konkrétne sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ a tiež konečnú splatnosť úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ. To, že zmluva obsahuje údaj o počte, termíne a výške splátok, bez uvedenia rozčlenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky súd nepovažoval za splnenie si povinnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Rovnako ani uvedenie termínu splatnosti celého úveru s príslušenstvom do 48 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy súd nepovažoval za údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ. Absencia rozčlenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky a údaj o konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve spôsobuje, že žalobcovi zákon upiera právo na zaplatenie úrokov z úveru a poplatkov od dlžníka (žalovaného), preto súd žalobu v časti úrokov zamietol. Listinnými dôkazmi mal preukázané, že žalovaný a žalobca uzavreli úverovú zmluvu a žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 3.000,- eur, ktorý súd vyhodnotil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok mal preukázané, že žalovaný do dňa podania žaloby na súd uhradil žalobcovi celkovo sumu 1.670,64 eura. Nakoľko žalovaný svoj záväzok nesplácal riadne a včas, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.329,36 eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver - istinu 3.000,- eur bez úrokov a bez poplatkov po odpočítaní zaplatených splátok žalovaným v sume 1.670,64 eura a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. K uplatneniu žalobkyňou nároku na úrok z úveru po dni zosplatenia uviedol, že žalobca má po zosplatení úveru nárok len na úrok z omeškania, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014, z ktorého citoval. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, keď splátky úveru neuhradil riadne a včas v dohodnutom termíne. Súd preto s odkazom na § 517 ods. 2 O.z. priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Mal v konaní preukázané (výpoveďou žalovaného), že zosplatenie úveru bolo žalovanému doručené. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že žalobcovi patrí úrok z omeškania zo sumy 1.329,36 eura odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia t.j. od 17.10.2013 do zaplatenia. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania do zosplatenia v sume 11,37 eura v zmysle výpočtov žalobcu v tabuľke prepočet úrokov z omeškania za obdobie od 22.12.2011 do 16.10.2013 (suma 11,37 eura uvedená ako vypočítaný úrok, a to bez započítania úhrad žalovaného na úrok z omeškania), tento bol počítaný zákonnou úrokovou sadzbou 7 % ročne do 1.4.2013 a následne 8 % ročne.

4. Proti rozsudku súdu v zamietajúcej časti podal žalobca odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) uznesením pod č.k. 10Co/7/2019 - 103 zo dňa 29.01.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zvyškovo zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobkyňou a žalovaným ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, taktiež že súd prvej inštancie správne konštatoval v zmysle záverov predchádzajúcej súdnej praxe, že predmetná obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Odvolací súd uviedol však, že eurokonformným výkladom možno dospieť k záveru, že zákon členenie splátky nepožaduje. Odvolaciemu súdu nezostalo iné než konštatovať pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v nesprávnej aplikácii práva na zistený skutkový stav, keďže súd prvej inštancie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21.7.2011) nesprávne interpretoval a aplikoval, v dôsledku čoho predčasne vyslovil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Odvolací súd ďalej po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa súdom prvej inštancie tvrdenej absencie náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ (v 29. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku) dospel k záveru, že rozsudok je arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť, z akých konkrétnych dôvodov mal súd prvej inštancie za preukázané, že z uzavretej zmluvy nie je zrejмый termín konečnej splatnosti úveru. V 6. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie konštatoval okrem iného, že úver sa mal splácať v mesačných splátkach v počte 48 splátok (zrejme vychádzal z čl. 5.1 Úverovej zmluvy č. 44/271/11 z 21.7.2011 na čl. 6 spisu). Z odôvodnenia nevyplýva, že by sa vo vzťahu k tejto náležitosti akokoľvek vysporiadal s konkrétnymi ustanoveniami predmetnej úverovej zmluvy z 21.7.2011, a to najmä s jej čl. 5.3. (ale napr. aj s čl. 5.2. a 9.1 zmluvy), tak ako správne namieta odvolateľka. Súd prvej inštancie pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia pochybil, ak z jeho obsahu nie je zrejмый, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z ktorých skutočností vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie mali za následok, že rozhodnutie nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v ustanovení v § 220 CSP. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), tak

bude v ďalšom konaní postupovať pri posudzovaní predmetu sporu a rozhodovaní o uplatňovanom nároku žalobcu (v zostávajúcej časti) v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvodením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať i zásadu predvídateľnosti postupu súdu ako i prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.).

5. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Predmetom konania po vrátení veci z odvolacieho súdu tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 937,03 € s príslušenstvom.

7. Súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní žiadal ospravedlniť, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú. Súd nevykonal dokazovanie nad rámec dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 26.09.2018, nakoľko dokazovanie bolo listinami vykonané v plnom rozsahu.

8. Súd v konaní vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listina: výzvou na predčasné splatenie úveru, upomienkou, úverovou zmluvou, VOP, sadzovníkom poplatkov, poistením schopnosti splácať, poplatkami a zistil tento skutkový stav veci:

9. Dňa 21.07.2011 bola medzi žalobcom (pod obchodným menom: Dexia banka Slovensko, a.s.) ako bankou a žalovaným ako klientom uzatvorená Úverová zmluva č. 44/271/11 (ďalej len „úverová zmluva“), v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť bezúčelový úver vo výške 3.000,- eur, v zmluve je uvedená ročná úroková sadzba úveru 19,53 %, ročná percentuálna miera nákladov 24,28 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + celkové náklady spojené s úverom) 4.501,44 eura, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 20,56 %, počet mesačných splátok 48, splatnosť splátok v 21. deň v mesiaci, výška splátky 90,54 eura mesačne (zahrňujúca splátku istiny aj úroku). Prvá splátka úveru bude vykonaná v kalendárny mesiac nasledujúci po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý. Žalovaný sa zaviazal, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 48 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom banka vykoná poslednú splátku vo výške zostatku úveru s príslušenstvom v deň uvedený v bode 5.2. posledného mesiaca tejto lehoty. Žalovaný sa v úverovej zmluve zaviazal zaplatiť žalobcovi jednorazový poplatok za poskytnutie úveru splatný v deň poskytnutia úveru 60,- eur a poplatky súvisiace s úverovou zmluvou uvedené v „Sadzovníku poplatkov, časť Úvery pre obyvateľstvo“, ktorý je prílohou tejto úverovej zmluvy. Zmluvné strany úverovej zmluvy sa dohodli, že žalobca inkasuje mesačne z účtu žalovaného poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eura. Ďalej sa dohodli, že v prípade, že žalovaný nespĺní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy a vzniknutý počas jej trvania, žalobca je oprávnený žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom.

10. Z výzvy žalobcu na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.9.2013 vyplýva, že žalobca ju adresoval žalovanému a jej obsahom bolo oznámenie, že ho v dôsledku nedodržania zmluvných povinností žiada o predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom vo výške 2.485,53 eura do 15.10.2013. Podľa predloženej doručky adresovanej žalovanému sa zásielka vrátila žalobcovi späť ako neprevzatá v odbernej lehote. Podľa druhej upomienky zo dňa 29.7.2013 žalobca oznámil žalovanému výšku dlhu ku dňu vyhotovenia upomienky v sume 231,97 eura a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy do 3.8.2013.

11. Z výpisu z účtu žalovaného Č.. XXXXXXXXXXXX v Prima banka Slovensko, a. s. súd zistil, že dňa 21.7.2011 bola žalovanému pripísaná suma 3.000,- eur.

12. Z prehľadu splátok žalovaného súd zistil, že žalovaný v období od 22.8.2011 do 21.5.2013 zaplatil celkom 1.670,64 eura, nesplatená istina zostala vo výške 2.266,39 eura. Po predčasnom zosplatnení neuhradil žiadnu sumu. Výška zmluvných úrokov bola uvedená v sume 182,98 € (č.l. 40), úrokov z omeškania vo výške 6,63 € (č.l. 41).

13. Žalovaný súdu na pojednávaní uviedol, že si nespomína, v ktorom roku požiadal o poskytnutie úveru, žiadal požičať 3.000,- eur. Žiadal o odklad splátok pre prípad, žeby prišiel o prácu. Obdržal sumu 3.000,- eur, pripísali mu ich na účet. Nepamätal si, koľko splatil. Po nahliadnutí na VOP uviedol, že ich pri podpise zmluvy dostal. Dohodol sa s bankou, že v prípade, ak nezaplatí nejaké splátky, že môže po ňom žiadať zaplatenie celého dlhu. Prevzal výzvu na predčasné splatenie úveru.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

22. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Po vykonanom dokazovaní a na tomto podklade zisteného skutkového stavu, viazaný pritom právnym názorom odvolacieho súdu dospel súd k právnemu záveru, že žaloba po jej čiastočnom vyhovení (rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3C/51/2016 - 62 zo dňa 26.09.2018, právoplatného vo

vyhovujúcej časti dňa 5.12.2018), t.j. žaloba o zaplatenie sumy 937,03 eur spolu s príslušenstvom bola podaná dôvodne.

24. Ako vyplýva z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 21.07.2011, medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikol záväzkový vzťah v zmysle § 497 ObZ, podľa ktorého žalobca na požiadanie žalovaného ako dlžníka mu poskytol v jeho prospech peňažné prostriedky vo forme spotrebiteľského úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ), a to v sume 3.000,-eur, čo vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu Č..XXXXXXXXXX ako aj z výsluchu žalovaného. Na druhej strane žalovaný si svoju povinnosť, t.j. poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť splnil len čiastočne, pričom podľa dôkazov (listín) predložených žalobcom dlh na istine predstavovala sumu 2.266,39 €. Žalovaný tvrdenia žalobcu v tomto rozsahu žiadnym spôsobom nepoprel, výška dlhu je v súlade s listinami predloženými žalobcom. Nakoľko zo žalobou uplatnenej sumy dlžnej istiny vo výške 2.266,39 € už súd právoplatne časť vo výške 1.329,36 žalobcovi priznal (k tomu bod 3. odôvodnenia tohto rozsudku), zvyšnú časť vo výške 937,03 € súd žalobcovi ako dôvodnú žalobcovi priznal týmto rozsudkom, vychádzajúc z toho, že neboli súdom zistené (eurokonformným výkladom) žiadne absencie zákonom č. 129/2010 Z.z. požadovaných podstatných náležitostí (§ 9 ods. 2 tohto zákona) spôsobujúce prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd nemal v konaní zo strany žalovaného tvrdené, resp. preukázané, že by tento jeho záväzok voči žalobcovi splnil, teda že by sumu 2.266,39 €, resp. 937,03 € žalobcovi uhradil, resp. by zanikol iným spôsobom. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť požadovanej istiny vo výške 937,03 € (2.266,39 € - 1.329,36 €) tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

25. Ako už bolo súdom konštatované, t.j. že nezistil žiadnu skutočnosť spôsobujúcu posúdeniu predmetného spotrebiteľského úveru ako bezúročného (§ 11 ZoSÚ), súd priznal žalobcovi aj ním požadované úroky kapitalizované žalobcom (do času 16.10.2013) v žalobe v sume 182,98 €. Uvedenú sumu úrokov žalobca riadne vyčíslil, žalovaný voči ich výške nič nenamietal, úrok (v sadzbe) 19,53 % ročne bol medzi spornými stranami ako zmluvnými stranami úverovej zmluvy riadne dohodnutý (bod 1.2 zmluvy). Čo sa týka úrokov požadovaných žalobcom po dni predčasného zosplatenia úveru, t.j. od 17.10.2013, súd v danom prípade postupoval v súlade s právnym názorom NS SR vyjadreným v uznesení sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, teda tak, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru (čo bolo v danom prípade dňom 16.10.2013) patria veriteľovi (t.j. žalobcovi) úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Vychádzajúc potom z úverovej zmluvy, kde výška mesačnej splátky vo výške 90,54 € zahŕňala tak splátku istiny aj úroku, potom pri počte splátok 48 celková suma k zaplateniu žalovaným (istiny aj úrokov) predstavovala čiastku 4.345,92 €. Po odpočítaní výšky úveru v sume 3.000,-€, tak potom celková výška úroku - cena peňazí predstavovala sumu 1.345,92 € (4.345,92 € - 3.000,-€). Keďže časť úrokov žalobca už kapitalizoval vo výške 182,98 €, a táto mu bola priznaná osobitne týmto rozsudkom, zvyšnú časť z celkových úrokov tak predstavuje suma 1.162,94 €, t.j. úroky po zosplatení (od 17.10.2013). Na zaplatenie tejto sumy súd taktiež zaviazal žalovaného (výrokom I. tohto rozsudku).

26. Nakoľko je žalovaný preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu, má žalobca právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobca uplatnil úrok z omeškania jednak kapitalizovaný v žalobe (do zosplatenia - 16.10.2013) vo výške 6,63 € (riadne vyčíslený žalobcom), tento mu bol aj rozsudkom právoplatne priznaný (rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3C/51/2016 - 62 zo dňa 26.09.2018). Čo sa týka zvyšnej časti úroku z omeškania (od 17.10.2013, t.j. po predčasnom zosplatení), súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8 % ročne v súlade s §§ 3 ods. 1 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to zo sumy 1.120,01 eura od 17.10.2013 do zaplatenia. Suma 1.120,01 € pozostáva zo zvyšku dlžnej istiny 937,03 € úrokov vo výške 182,98 €. Úroky z omeškania o výške 8 % ročne zo sumy 1 329,36 eura od 17.10.2013 do zaplatenia boli taktiež už žalobcovi právoplatne priznané (rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3C/51/2016 - 62 zo dňa 26.09.2018).

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žalobe bolo po rozhodnutí odvolacieho súdu vyhovievané. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné zo strany žalovaného, nakoľko ako osoba oprávnená podať odvolanie sa vzdala odvolania (§ 368 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).